

கார் நாற்பதில் நானில இயற்கை

ர. ஜெனோவா அ. *

அ தமிழாய்வுத்துறை, திரு கொளஞ்சியப்பர் அரசு கலைக் கல்லூரி, விருத்தாசலம்-606001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Nature of the Four Lands in Kar Narpathu

R. Jenovae a, *

^a Department of Tamil, Thiru Kolanjiappar Government Arts College, Vriddhachalam-606001, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
jenova.r82@gmail.com

Received: 20-06-2022
Revised: 27-08-2022
Accepted: 03-09-2022
Published: 06-10-2022

ABSTRACT

It is called natural because it appears and disappears naturally without being created by any object. Everything created by God, from man to living and non-living things, is a part of nature. For a man to live in this world in a good way, the environment around him takes precedence. There is no literature in the world that does not focus on that environment with nature. From the poets of the Sangam age to the poets of the present day, they have adorned nature according to their own accord. Since the man had set up his way of life with nature on that day, they lived happily and without the disease. Today, because of the arrangement of culture, customs, food, clothing, and shelter in accordance with the modern world, it is clear that life is also in a state of rapid decay in accordance with the modern world. Thus, focusing on the natural events of autumn and the cultural messages of that period, the awaiting of the woman for the arrival of the departed man is compared to the scenery of the four lands. Tolkappiyar has prescribed God for only four Thinai. God was not defined for the Palai Thinai (deserted land). Generally, since the desert is a dry area and it is rare for people to see nature and live there, he prioritized only four lands instead of the Palai desert. In that way, the article explores the nature of the four lands in Kar Narpathu's songs.

Keywords: Kar Narpathu, Thinai, Tolkappiyar, Four Lands, Palai Thinai

முன்னுரை

கடவுள் படைப்பில் ஈடு இணையில்லாத்தது ஒன்று இயற்கையாகும். மனிதன் அறிவியல் வளர்ச்சியால் பல அற்புதங்களை உருவாக்கினாலும் அவனால் உருவாக்க முடியாதது ஒன்று இயற்கையாகும். இயற்கையின் இன்பத்தை வருணிக்க அழகுப்பூர்வமான வார்த்தைகளே கிடையாது. பனிபடர்ந்த மலைகள், வண்ணப் பூக்கள், தங்கள் மொழியில் பாடித்திரியும் பல விதமான பறவைகள், சுதந்தரத்தோடு சுற்றித் திரியும் விலங்குகள், சலசலக்கும் ஓடைகள், ஆர்ப்பரிக்கும் அருவிகள், அவைகளை தன்னுடன் அரவணைத்து மகிழும் காடுகள், நீரில் நீந்தும் சிறுமீன் முதல் திமிங்கலம் வரை உலவும் அலைகடல்கள், வானம், கண்சிமிட்டி அழைக்கும் விண்மீன்கள், தங்க ஓடமாய் தவழ்ந்து வரும் நிலவு, சூரியன், பாம்பை அஞ்ச வைக்கும் இடி கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னல், மண்வாசனையை உணர்த்தும் மழை இவையெல்லாம் மனித மனங்களுக்கு இன்பத்தை மட்டுமல்லாமல், மனம் வருந்தும் நேரங்களில் அவனுக்கு மன, மகிழ்ச்சியை தரவல்லது. கார் நாற்பது பாடல்கள் அனைத்தும் வாழ்வியலை பதிவு செய்வனவாக ஆசிரியர் இயற்கை காட்சியோடு அமைத்துள்ளார். தொல்காப்பியர் இயற்கை காட்சியின் கூறுகளை தலைவன் தலைவியின் களவுக்கால கற்புக்கால கூறுகளோடு ஒப்பிட்டுக்கூறியுள்ளார். கார் நாற்பது பாடலின் உள்ள கூறுகளை நான்கு நிலத்தில் உள்ள இயற்கை

காட்சியின் கூறுகளோடு பொருத்தியுள்ளதை இக்கட்டுரை வழி அறிய முடிகிறது. இதன் அடிப்படையில் ஏனைய பாடல்களையும் அணுகும் போது பன்முகப் பார்வை வெளிப்படுகிறது. அவ்வகையில் கார் நாற்பதில் நானிலம் காட்டும் இயற்கையின் தன்மையை வெளிப்படுத்துதுதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நானிலம்

நாடோடியாக அலைந்து திரிந்த மனிதன் நிலத்தைப் பதப்படுத்தியென பின்னே ஓரிடத்தில் நிலையாக வாழத் தொடங்கினான். அவன் நாகரிகமாக வாழ்வதற்கும், நாகரீகம் நிலையை அடைவதற்குக் காரணமாக இருந்தது நிலமேயாகும். இத்தகைய நிலத்தை தொல்காப்பியர் நான்காவது பிரித்தார் அவை முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என வகைப்படுத்தினார். இதனை,

"மாயோன் மேய காடறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்

சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே"

தொல்காப்பியர் நிலத்தை நான்குத் திணைகளுக்கு மட்டுமே வரையறை செய்தார். பாலை என்பது நிலையான நிலப்பிரிவு அன்று. மேலும் அவை ஒரு நிலப்பகுதியே, எனினும் ஏனைய நிலத்தைப் போல் அவற்றிற்கு இயற்கை தழுவல் இல்லை என்பதை உணர்ந்து நான்காக பிரித்தார் (Ilampuranar. 2006).

நிலத்தை இவ்வாறு நான்கு பிரிவுகளாகத் தனித்தனியே நோக்கி வருணித்ததைப் போல, நிலவுலகம் முழுமையையும் ஒன்றாக நோக்கி அவற்றை நான்கு நிலத்தின் அடிப்படையில் கார்காலக் காட்சிளை இயற்கையோடு இணைத்து ஆசிரியர் கார்நாற்பதில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். உலகம் பல அதிசயங்களையும், அற்புதங்களையும் நிகழ்த்தினாலும் அவற்றிற்கு அடிப்படை காரணமாக இருப்பது நிலமே என்பதை அறிய முடிகிறது.

முல்லை

காடு அடர்ந்த பகுதியே முல்லை நிலமாகும். இந்நிலப் பரப்பிற்கு ஒரு தனித்துவம் அங்கே காணப்படும் முல்லைப் பூவாகும். இன்றைய திருச்சி, சேலம், கோயமுத்தூர், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களின் பல பகுதிகள் முல்லை நிலத்தைச் சேர்ந்தவைகளாகும். இங்கு வாழ்ந்தோர் ஆயர் (அ) இடையர் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களின் முக்கியமான தொழில் ஆடு, மாடுகளை மேய்ப்பதாகும். இந்நிலப்பரப்பில் கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்களான பால், தயிர், வெண்ணெய் போன்றவற்றைப் பிற நிலப்பரப்பில் உள்ளவர்களிடம் கொடுத்துப் பண்டமாற்றாகத் தமக்கு வேண்டியவைகளைப் பெற்று வாழ்ந்தனர். என்பதற்கு பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

முல்லைத் திணையின் கார்காலமாகிய பெரும்பொழுதும், மாலையாகிய சிறுபொழுதும் காணப்பட்டாலும் கருப்பொருளின் பின்னணியில் முல்லைநில காட்சியைப் பதிவு செய்துள்ளார் ஆசிரியர். கார்காலத்தில் வருகிறேன் என்று கூறிய தலைவன் வராமையைக் கண்டு வருந்திய தலைவியிடம் தோழியானவள் அவளை ஆற்றுவிக்க வரிய நிறத்தையுடைய பாதிரி மலர்கள் காற்றினால் ஊடறுக்கப் படாமல் காணப்பட்டன. முல்லை நிலக் காட்டில் நேற்றைய தினம் மேகமானது ஆலங்கட்டிகள் புரள இடி இடித்து மழை பெய்ய எழுந்தது. இது கார்காலம் வந்துவிட்டது என்பதைத்

தெரிவிக்க இயற்கை அறிவித்த அழைப்பிதழாகும். ஆதலால் தலைவன் கார்காலத்தில் வருகிறேன் என்று கூறிய காலம் வந்துவிட்டது. நீ வருந்தாதே என்றாள். இதனை,

"வரிநிறப் பாதிரி வளி போழ்ந்து

ஆயிர்மணல் தண் புறவி னாலி - புரள

உருமிழ வான மிழய எழுகுமே

நெருநல் ஒருத்தி திறநத்து"

என்ற பாடலடியால் அறியலாம்.

கார் காலத்தில் முல்லைப் பூக்கள் பூப்பதும், இடி இடிப்பதும் இயல்பாக நிகழ்கின்றன. ஆனால் ஆசிரியர் தலைவனின் வருகையைத் தலைவிக்கு அறிவிப்பதற்காகவே இவ்வாறு காணப்பட்டதாக இயற்கையின் தன்மையோடு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார் (Sri Chandran. 2009).

தலைவனை நினைத்து துன்பப்படும் தலைவியிடம் தோழியானவள் காட்டில் எங்கும் நீர்த் துளிகளும், ஆலங்கட்டிகளும் புரளுமாறு மேகம் மழைபொழிந்ததால் குறித்த காலத்தில் வருவான் நீ வருந்தாதே என்றாள் இதனை,

"கண் திரள் முத்தம் கடுப்பப் புறவெல்லாம்

துண்துளி ஆலி புரளப் புயல்கான்று

கோண்டெழல்"

என்ற பாடல் விளக்கும்.

இயற்கையின் கூறுகளான மேகம், மழை, பெய்யும் பொழுது ஏற்படும் ஓசை, மண்வாசனை, போன்றவற்றை ஆசிரியர் அழகாக தம் பாடலில் விளக்கிச் சென்றாலும், இவையெல்லாம் தலைவன் தான் வருவதாக குறித்த சென்ற பருவத்தில் நிகழக்கூடியது. இவற்றைக் காணும் தலைவி அவன் கூறிச் சென்ற பருவம் வந்துவிட்டது கூறியவன் வரவில்லையே என்று ஏங்கும் போது தோழியானவள் அவன் நிச்சயம் வருவான் என்று அவள் மனதிற்கு ஆறுதல் கூறி ஆற்றுப்படுத்துவதை அறிய முடிகிறது (Sri Chandran. 2009).

அகநானூற்றில் முல்லைத் திணையின் சிறப்பினை ஆசிரியர் கூறும்பொழுது கார்கால மழையால் மலர்கள் செழித்து முல்லை நிலம் புதுப்பொலிவுடன் விளங்கியது. நீர் நிலைகளில் வாழும் தவளைகள் இசைக்கருவி போல் ஓசை எழுப்பின. வளைந்து நெளிந்துள்ள கொம்புகள் கொண்ட கலைமான்கள் தம் பிணைகளோடு துள்ளி குதித்து புத்தம் புதிய புல் மேய்ந்து, தெளிந்த நீரை அருந்தி ஆங்காங்கே கூட்டமாகத் தங்கி ஓய்வுக் கொள்கின்றன. இதனை,

"படுமழை பொழிந்த பயமிகு புறவின்

நெடுநீர் அவல பகுவாய்த் தேரை

சிறுபல்லியத்தின் நெடுநெறிக் கறங்க"

என்ற பாடல் அடிகளில் தலைவன் இன்றி தனிமையில் உள்ள தலைவி மழைக்காலத்தில் அறிணை உயிர்கள் எல்லாம் தன் துணையோடு இன்பமாக இருக்கின்ற போது, தான் மட்டும் தனிமையில் இருப்பதை நினைத்து வருந்தும் நிலையை படம் பிடித்து காட்டுகிறார் (Kanthaiya Pillai. 2019).

குறித்த சென்ற காலத்தில் அவன் வராமல் காலம் தாழ்த்தும் போது, தலைவன் கூறிய அன்பான வார்த்தைகளை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைவாள். வளையல்களே கழலுமாறு இனிய வார்த்தைகளைக் கூறியவன் இன்னும் வரவில்லையே என்று கருதும்பொழுது, அவன் வருகையை கண்மலர் பூக்களும், கருவிளம் பூக்களும், தோன்றிப் பூக்களும் பூத்து கார்காலத்தின் வரவினை வெளிப்படுத்தின. இதனை,

"கருவிளை கண்மலர்போல் பூத்தன் கார்க்கேற்று

ஏரிவளப் புற்றன தோன்றி - வரிளை
முன்கை யிறப்பத் துறந்தார் வரல்கூறும்
இன்சொல் பலவும் உரைத்து"
என்ற பாடலடி விளக்கும் (Sri Chandran. 2009).

முல்லை நிலத்தில் பூக்கள் எல்லாம் தலைவன் வருகை நினைத்து பூக்களைப் பூத்தன. தலைவியைப் போன்று பூக்களும் கார்காலத்தின் வரவினைஇன்முகத்தோடுபூத்து வரவேற்கின்றன. என்பதை இயற்கை நயத்தோடு கூறுகிறார்.

நற்றிணையில் முல்லை நிலத்து தலைவன் வருகைப் பூக்கள் பூத்து வரவேற்பதை,
"சிறுவீ முல்லைத் தேங்கமழ் பகவீ
போறிவரி நன்மான் புகர்முகம் கடுப்ப
குறும்புதல் பிடவின் நெடுங்கால் அலரி"
என்ற பாடலடியால் அறியலாம் (Narayanasamy. 2007).

முல்லை, தோன்றி, பிடவு, கொன்றை, காயா முதலான மலர்கள் பூத்துக் காட்டை அழகு செய்தாலும் இவற்றைக் கொண்டு ஆசிரியர் முல்லைத் திணைப் பாடல்கள் அனைத்தும் தலைவன் தலைவியின் காதல் நிலையினை இவ்வுலகிற்கு கூறி அவர்களின் அன்பின் நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது என்று இயற்கையோடு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார்.

குறிஞ்சி

தமிழகத்தின் மலைப் பகுதிகளில் குறிஞ்சிப்பூ அதிகமாகக் காணப்பட்டது. அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பழந்தமிழர் மலைகளையும் அவற்றைச் சார்ந்த இடங்களையும் குறிஞ்சி எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். தமிழகத்தின் குறிஞ்சி நிலப்பகுதியாக மேற்குக் காற்றாடி மலைகள், நீலகிரி, பழனி, ஆனைமலை போன்றவற்றைக் கூறலாம். இவற்றுள் மேற்குக் காற்றாடி மலைத் தொடர்கள் அரபிக் கடலைச் சார்ந்தும், கிழக்குக் காற்றாடி மலைத் தொடர்கள் வங்கக் கடலைச் சார்ந்தும் அமைந்துள்ளன.

மலைகளில் வாழ்ந்த மக்கள் குறவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இம்மலைப் பகுதியில் யானை, புலி, கரடி, மயில் போன்ற விலங்குகள், அழகிய பறவைகள்ஸதம் வாழ்விடமாக்க் கொண்டுள்ளன. சிறு சிறு ஆறுகள் முதலான சிற்றோடைகள் இந்நிலத்திற்கு நீர்வளம் தருபவனாக அமைந்துள்ளன. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் தங்களின் நிலப்பகுதியில் அவ்வளவாக மாற்றங்ளை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. இருப்பினும் தினை விதைத்தலையும், வேட்டையாடுதலையும் முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டு விளங்கினர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கார் நாற்பதில் குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் வினையின் காரணமாகப் பிரிந்து சென்று கார்காலத்தில் வருவதாக கூறிச் செல்கிறான். கார்ப்பருவம் வந்த நிலையில் அவன் வராமையைக் கண்டு வருந்திய தலைவியை நோக்கி தோழியானவள், மூங்கில் போன்ற தோளையடைய தலைவியே கூத்தாடும் மங்கையரைப் போன்ற மயில்கள் ஆடவும், காடுகள் அழகுப் பெற கொன்றை மலர்கள் மலர்ந்தன. இசை பாடும் வண்டுகள் கார்கால பருவத்தை உணர்த்தி மகிழ்கின்றன என்பதை,

"ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை யணிகொளக்
காடுங் கடுக்கை கவின்பெறப் பூத்தன
பாடு வண்டு ஊதும் பருவம் பணைத்தோனி"
என்ற பாடலடியால் அறியலாம் (Sri Chandran. 2009).

பொதுவாக உயர்திணைக்கு உவமை கூறும்போது அஃறிணைப் பொருட்களை உவமையாக்கக் கூறுவர். ஆனால் சற்று மாறாக ஆசிரியர். கூத்தாடும் மங்கையைப் போன்று மயில் ஆடியதாக உவமை கூறுகிறார். உயர்திணைக்கு அஃறிணையும், அஃறிணைக்கு உயர்திணையையும் உவமை கூறியுள்ள பாங்கு கடவுள் படைப்பில் அனைத்து உயிர்களும் சம்மம் என்பதை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

குறிஞ்சித் திணையில் மலையும், யானையும் முதன்மை பெறும். மலையை அழகுப்படுத்துவதில் யானை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மலையை அழகுப் படுத்துவதில் யானை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன் இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன் என்கின்றனர். மன்னின் நான்கு படைகளுள் யானைப் படை முதன்மைப் பெறும். அவ்வகையில் புலவர்கள் மலையை வருணிக்கும் பொழுது யானையோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவர். இக்கருத்தை அடியொற்றி ஆசிரியர், மனமே மலைகள் உயர்ந்த காடுகளில் யானையின் மத நாற்றம் வீசும், கரிய வானத்தில் மழை மெல்லத் தோன்றும் பொழுது தலைவியானவள் நான் கூறிய வார்த்தைகளை நினைத்து வருந்துவாள். அப்பொழுது வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மையைத் தனிமையில் நினைத்து புலம்புவாள். அவ்வாறு வருந்துவதற்கு முன்பு அவளைக் காண வேண்டும் என்று தன் நெஞ்சிற்குக் கூறினான்.

"எல்லா வினையும் கிடப்ப எழுநெஞ்சே

கல்லோங்கு கானம் களிற்றின் மதநாறும்

பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வானம்

மெல்லவும் தோன்றும் பெயல்"

என்ற பாடலடியில் விளக்கிச் செல்கிறார்

தலைவனை நினைத்து தலைவி வருந்துவதும், தலைவன் வினையைத் தன் கடமையாக நினைப்பதை அக இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும், தலைவனும் தான் கூறிய காலத்தில் செல்ல வேண்டும் அவ்வாறு செல்லவில்லை என்றால் தலைவியானாவள் வருந்துவாள் என்பதை ஆசிரியர் தலைவனின் மனநிலைகளை வெளிப்படுத்துகிறார் (Sri Chandran. 2009). இதனைத்தான், வள்ளுவர்

"தன்னெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்

தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்"

என்ற குறளடியில் விளக்குகிறார் (Rasapandian. 2016). குறிஞ்சி நிலத்தின் எப்பகுதியும் காண்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும். செறிவு மிக்க உயர்ந்த மரங்கள், அம்மரங்களில் பின்னிப்படரும் கொடிகள், குரல் நடுங்க பிளிரும் யானைகள், அச்சம் தரும் புலி, மலைக்க வைக்கும் மலை என்று இயற்கையை அழகுப்படுத்தும் நிலையில் குறிஞ்சி நிலம் காணப்படுகிறது.

மருதம்

ஆற்றுப்படுக்கைகள் சேர்ந்த வளமான இடங்கள் மருதம் என அழைக்கப்பட்டன. இங்குக் காணப்பட்ட மருதப்பூவே இந்நிலத்திற்கு இப்பெயரை வழங்கியது. மருத நிலம் வளமையாக இருப்பதற்குக் காரணம் காவிரி, நொய்யல், அமராவதி, பாலாறு, தாமிரபரணி, வைகை போன்ற ஆறுகளே ஒரு நாடு வளமாக இருப்பதற்குக் காரணமாகும்.

மருத நிலத்தில் செழிப்புள்ள மண், போதிய நீர் வசதி போன்றவை இருப்பதால் ஏனைய நிலங்களைவிட இதனை வளமானதாக மாற்றின. நெல், கரும்பு போன்றவை விளைய ஏற்ற இடமாக அமைந்ததால் இந்நிலப்பரப்பில் மக்கள் நிலையாகத் தங்கும் இடமாக மாறியது. இத்தகைய மருத நிலத்தில் எருமை மிகச் சிறப்பான இடத்தினைப் பெறுகிறது. எருமையின் சித்திரம் இல்லாமல் மருதநிலம் நிறைவுறுவதில்லை. ஓரம்போகியார் என்னும் புலவர் இந்நிலத்தைக் குறித்து அதிகமான பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

தோழியானவள் தலைவியிடம் கார்ப்பருவத்தின் வருகையைக் காட்டி இப்பருவத்தில் வருவேன என்று கூறிய தலைவன் விரைவில் வருவான். இடியானது மேகத்திலிருந்து ஒலிக்க ஆண் எருமை அந்த இடிக்கு எதிராக சினம் கொண்டது. ஒளிப்போன்ற உன் மேனி மகிழ்ச்சி தழைக்க காட்டாற்றின் ஒளிப்போல் குதிரைப் பூட்டப்பட்ட தேரில் விரைந்து வருவான் என்று தோழியானவள் மகிழ்ச்சியோடு கூறினாள். இதனை,

"வானேறு வானத் துறற வயமுரண்

ஆனேற் றொருத்த லதனோடு டெதிர் செறுப்பக்

கான்யாற்று ஒலியில் கடுமான்தேர் என் தோழி

மேனி தளிர்ப்ப வரும்"

என்ற பாடலடியால் அறியலாம் (Sri Chandran. 2009).

அகநானூற்றில் எருமையின் நிலையினை இயற்கைக் காட்சியோடு ஒப்பிட்டுள்ளார் புலவர். தளதளவென்று கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி தரும் வகையில் எருமைக்கடா கரை ஓரங்களில் மீன்கள் மேயும் பொய்கையிலே சென்று பூத்துச்செழித்த ஆம்பல் மலர்களை மேய்ந்தது. மேய்ந்த திளைப்போடு குழம்பிப் கிடந்த சேற்றில்லே இரவெல்லாம் தூங்கிற்று. பொழுது புலர்ந்த பிறகு மெல்ல அசைந்தது. அசைந்து வரும் உணர்ச்சியும் இல்லாமல் தன் வயம் இழந்த மிதப்பிலே எழுந்தது. அதன் கால்களில் சிக்கி வரால்மீன்கள் சிதைந்தன. இவ்வளவு சிறப்புடன் புறப்பட்ட எருமைக்கடா வழியிலே பூத்திருந்த பகன்றைக் கொடியைச் சூடிக்கொண்டு, ஊருக்குள் நுழையும் போது பெரிய போர்களில் வெற்றி கொண்ட வீரனைப் போல இருந்தது. இதனை,

"துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை

அரிமலர் ஆம்பல் மேய்ந்த நெறி மருப்பு

ஈர்ந்தண் எருமைச் சுவல்படு முதுபோத்துத்

தூங்குசேற்று அள்ளல் துஞ்சிப் பொழுதுபடப்

பைந்நிண வராஅல குறையப் பெயர்தந்து

போர்செறி மள்ளர்ன் புகுதரும்"

என்ற பாடலடியால் அறியலாம்.

மருதம் என்றால் உழவு (Kanthaiya Pillai. 2019). உழவு என்றால் மருதம். இரண்டும் பின்னி பிணைந்து காணப்படும். இதனைப் பாரதி, உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனைச் செய்வோம் என்றார். இத்தகைய உழவின் தன்மையை ஆசிரியர் கூறும் பொழுது நண்டின் கண்ணைப் போன்ற அரும்பை ஈன்று, பின்பு பூத்த கரிய பூங்கொத்தையுடைய நொச்சியின் பசுமையான தழையைச் சூடிக்கொண்டு, போர்க்களத்தில் வெற்றிப் பெற்ற ஆண்மகனைப் போல் வந்தது. இதனை,

"கருங்குரல் நெச்சிப்ப பழந்தழை சூடி

இரும்புனம் ஏர்க்கடி கொண்டார் பெருங்கௌவை

ஆகின்று நம்மூர் அவர்க்கு"

என்ற பாடலடியால் அறியலாம் (Sri Chandran. 2009). வானம், மேகம், எருமை, இடி, காற்றாறு, கொடி, நீர்நிலை, வரால்மீன் போன்றவற்றை கர்க்காலத்தின் நிலையோடு இயற்கையை ஒப்பிட்டுள்ளார்.

நெய்தல்

நெய்தல் பூவே நெய்தல் நிலத்திற்கு தனித்துவத்தை அளித்தது. தமிழகத்தைச் சுற்றியுள்ள கடற்கரை நிலப்பரப்பு நெய்தல் நிலமாகும். இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பரதவர், நுளையர், வலைஞர் என

அழைக்கப்பட்டனர். மீன்பிடித்தல், முத்துக் குளித்தல், உப்பு விளைவித்தல் போன்றவை முக்கியத் தொழிலராக அமைந்திருந்தன. பண்டமாற்று முறையே இந்நிலத்தில் நடைபெற்றதாகத் தெரிகின்றது. இங்கு மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களைப் பாக்கம், பட்டினம் என அழைத்தனர். இவர்களின் தலைவன் சேர்ப்பன், புலம்பன் என்று அழைக்கப்பட்டனர். வாணிபம் வளர்ச்சியுற்றதால் துறைமுகப் பட்டினங்கள், நகரங்கள் வளர்ச்சி பெற்றன. நெய்தல் நிலத்தை வளமைப்படுத்தக் கூடியது கடற்கரையாகம். அம்முவனார், உலோச்சனார், நல்லநதுவனார் ஆகியோர் இந்நிலத்தைக் குறித்து பாடியுள்ளனர்.

இக்கடற்கரைப் பரப்பில் தலைவனின் வருகைக்காகக் காத்திருந்த தலைவியிடம் தோழியானவள் கரையை மோதும் கடல் நிறத்தையுடைய திருமால் மார்பில் அணியும் மாலை போன்று இந்திர வில்லைக் குறுக்காக நிறுத்திய இனிய மழை பெய்தது. மழை பெய்ய வருவோன் என்று கூறிவிட்டுப் போனத் தலைவன் மேகம் கருக் கொண்டிருந்து நீர்த் துளிகளைப் பெய்யும்போது வராமல் இருப்பாரா? நிச்சயம் வருவார் ஆதலால் வருந்தாமல் இருப்பாயாக என்று கூறினாள்.

அகநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள மருத இளநாகனாரின் பாடலில் இவ்வகையில் சிறப்பான மதிப்பு பெறுவதாகும். உலகமே படை பெயர்ந்து கடலிலே பயணம் செய்கிறதோ என எண்ணும் படியாக, அச்சம் தரும் பெரிய கப்பல் கடல் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டுபோகிறது. இரவும் பகலும் எங்கும் நிற்கவில்லை. விரைந்தோங்கும் காற்றினால் செலுத்தப்படுகிறது. அந்தக் கப்பல் எங்கோ தொலைவில் உள்ள கடற்கரையில் ஓர் உயரமான மாடத்தில் ஒளிய தெரிகிறது. அந்தக் கலங்கரை விளக்கத்தையே அடையாளமாக்க் கொண்டு மாலுமி கப்பலைச் செலுத்துகிறான். இதனை,

"உலகுகிளர்ந் தன்ன உருகெழு வங்கம்

புரவுத்திரைப் பெருங்கடல் நீரிடைப் போழ்

இரவும் எல்லையும் அசைவின் றாகி"

என்ற பாடலடியால் அறியலாம் (Kanthaiya Pillai. 2019).

தமிழகம் வட திசை தவிர்த்த ஏனைய மூன்று திசைகளிலும் கடலால் சூழப்பட்ட பகுதியாகும். பண்டைக் காலம் தொட்டே கடற்பயணத்தில் தமிழர்கள் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். மனித வாழ்க்கையோடு கடலுக்கு பெரும்பங்கு உண்டு. வாழ்க்கையின் நிலையில்லாத தன்மையை உணர்த்துகிறது. அவ்வகையில் ஆசிரியர் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளை மனித வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சியோடு பொருத்தி கூறியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

மனிதனுக்கு நிம்மதியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கவல்லது இயற்கையாகும். இவ்வியற்கையோடு இயைந்து வாழும் பறவை, விலங்கினங்கள் இயற்கைப் பாதிப்பிலிருந்து தப்பிக்கின்றன. ஆனால் இயற்கைக்கு முரணாக தனது ஆடம்பர அந்தஸ்துக்காக செயற்கை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட மனிதனால் மட்டும் தப்பிக்க முடியவில்லை. மனிதனால் பல அற்புதங்களை உருவாக்கினாலும் அவனால் ஒருபோதும் இயற்கையை உருவாக்க முடியாது. கார் நாற்பது பாடல்கள் அனைத்தும் மனிதனின் வாழ்க்கையோடு இயற்கை நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது என்பதை விளக்குகின்றது. நிலத்தை பதப்படுத்தி பின்னே நாகரீக வாழ்க்கைக்கு அவனால் அடி எடுத்து வைக்க முடிந்தது என்பதையும் இயற்கையின் தாக்கத்தோடு வெளிப்படுத்துகிறார். கண்ணன் கூத்தனார் தலைவன் வருகைக்காக காத்திருக்கும் தலைவியை அகப்பாடல்கள் பல கூறினாலும் தலைவன் தலைவிக்காக விரைந்து வருகின்ற செய்தியை கார் நாற்பதில் பதிவு செய்து உள்ளார். எண்ணங்களும் உணர்ச்சிகளும் ஆண் பெண் என்ற பேதம் இல்லை என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கர்காலத்தில் பூக்களும் மழையும் பொழிந்து கர்காலத்தின் தன்மையை தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் உணர்த்தி நிற்கின்றன என்று ஆசிரியர் இயற்கையின் தன்மையோடு வெளிப்படுத்தியதை அறிய முடிகிறது. இயற்கையை மனிதன் தன் வாழ்விற்கு ஏற்றவாறு அமைத்துக் கொண்டால் இயற்கையும் மனிதனுக்கு ஏற்றவாறு தன்னை வெளிப்படுத்தும் என்பதை இக்கட்டுரை கொண்டு அறிய முடியும்.

References

- Ilampuranar, (2006) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha Pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Kanthaiya Pillai, N.C., (2019) Agananooru, Seethai Pathipagam, Chennai, India.
- Narayanasamy, A., (2007) Natrinai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Rasapandian, (2016) Thirukkural, Mukkudal Veeliyeedu, Chennai, India.
- Sri Chandran, J., (2009) Pathenen Keelkanaku Noolgal, Vardhamanan Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License